

Bemærkninger til forslaget

1. Formålet med beslutningsforslaget

Ved lov nr. 360 af 2. juni 1999 blev lov om registreret partnerskab ændret således, at en registreret partner kan adoptere den anden partners barn, medmindre der er tale om et adoptivbarn fra et andet land (stedbarnsadoption for den registrerede partner). Efter adoptionslovens bestemmelser kan en forældremyndighedsindehaver ikke give samtykke til adoption før tre måneder efter barnets fødsel.

Det er et væsentligt problem for homoseksuelle par, der venter barn, at (stedbarns)adoption ikke kan finde sted inden 3 måneder efter barnets fødsel. Selv om der er tale om en planlagt familieførøgelse i et registreret partnerskab, og at der ikke er nogen tvivl om, hvem der skal være barnets forældre, har den biologiske mors partner efter de gældende regler ikke mulighed for at blive forælder fra barnets fødsel.

Dette tidsrum giver anledning til utryghed og usikkerhed, herunder bl.a. med hensyn til retsstillingen for den potentielle adoptant, såfremt den biologiske mor dør inden 3-måneders-fristens udløb. En anden konsekvens af disse regler er, at den registrerede partner til den biologiske mor ikke kan få orlov i forbindelse med barnets fødsel. Det betyder, at familien ikke kan være samlet om det nyfødte barn.

Formålet med dette forslag er at give adgang til, at en registreret partner kan stedbarnsadoptere fra barnets fødsel. Forslaget er et skridt i retningen af at fjerne forskelsbehandlingen af homoseksuelle par i forhold til heteroseksuelle par.

Enhedslisten fremsatte i folketingsåret 2002-03 et lovforslag om ændring af lov om registreret partnerskab (adgang til stedbarnsadoption for registreret partner fra barnets fødsel) (L 119). Lovforslaget kunne imidlertid ikke samle flertal i Folketinget.

Dette beslutningsforslag er en revideret udgave af L 119, hvor de indvendinger, som blev fremført under behandlingen af L 119, er søgt imødekommet samtidig med, at forslagens sigte er bevaret.

Der henvises om den nærmere udformning af det lovforslag, som regeringen opfordres til at fremsætte, til afsnit 3 nedenfor.

2. Retstilstanden

Efter § 3 i lov om registret partnerskab har registrering af partnerskab som udgangspunkt samme retsvirkninger som indgåelse af ægteskab, og bestemmelser i dansk lovgivning, som omhandler ægteskab og ægtefæller, skal anvendes tilsvarende på registreret partnerskab og registrerede partnere.

Adoptionslovens regler om ægtefæller finder, jf. lov om registreret partnerskab § 4, stk. 1, ikke anvendelse på det registrerede partnerskab. En registreret partner kan dog adoptere den anden partners barn, medmindre der er tale om et adoptivbarn fra et andet land.

Efter adoptionslovens § 8, stk. 2, kan forældrenes samtykke til adoptionen ikke modtages før 3 måneder efter barnets fødsel, medmindre ganske særlige forhold foreligger. En adoption kan således som udgangspunkt ikke gennemføres, før barnet er tre måneder gammelt. Baggrunden herfor er, at forældrene skal have mulighed for at træffe beslutningen om adoption på et velovervejet grundlag.

Ved adoption indtræder samme retsforhold mellem adoptant og adoptivbarn som mellem forældre og deres ægtebarn, og barnet og dets livsarvinger arver og arves af adoptanten og dennes slægt, som om adoptivbarnet var adoptantens biologiske barn. Samtidig bortfalder retsforholdet mellem adoptivbarnet og dets virkelige slægt. Såfremt en ægtefælle adopterer sin ægtefælles barn eller adoptivbarn, får barnet i forhold til ægtefællerne samme retsstilling, som hvis det var deres fælles barn.

Det fremgår af forarbejderne til børneloven, at en adoption som udgangspunkt først bør gennemføres, når faderskabet er fastslået. Gennemførelsen af en adoption skal altså som udgangspunkt afvente afslutningen af en verserende faderskabssag. Barnets far får hermed mulighed for at udtale sig om adoptions-spørgsmålet. Hvis faderen siger nej, gennemføres